

[Bo Kristensen]

alle kan se på de økonomiske tal, at dette land er ved at blive rettet op, og at vi er ved at få en fornuftig form på, hvordan de økonomiske ressourcer skal være til rådighed, at man så er forarget over, at en levestandardnedgang på 6 pct. – efter hr. Svend Auken's beregning – er værre end den levestandardnedgang på mere end 10 pct., man havde fra 1979 til 1982.

Men o.k., argumentationsformerne skifter, og jeg håber, at vi i udvalget kan få en positiv behandling af dette til fordel for den samlede genopretningspolitik.

Birthe Hansen (SF):

Jeg skal undlade at omtale lovforslag nr. L 165, som fru Lilli Gyldenkilde vil tage sig af.

De forslag, vi har til behandling, er resultatet af et økonomisk forlig mellem regeringen og de radikale, og for at der ikke skal herske tvivl, skal jeg starte med at sige, at SF selvfølgelig afviser disse forslag. De bærer alle præg af at være rettet mod almindelige lønarbejdere og de dårligst stillede grupper i samfundet – på nær et forslag, som indeholder begrænsninger af visse lægehonorarer.

Det er ikke tilfældigt, at forligets regulering af bolig-, bistands- og familiedydelser er sat til maksimalt 2 pct. Det er bare en fortsættelse af den politik, som denne borgerlige regering fra første dag med stor iver har bestræbt sig for at føre, en politik, der endnu en gang rammer de samme grupper i samfundet. Med en fastfrysning af de maksimale dagpengesatser forringes levestoden for de arbejdsløse og de syge, og endnu ringere stilles bistandsmodtagere: de får deres reguleringer halveret, som om de ikke havde lidt nok at leve af allerede på nuværende tidspunkt. Og ikke nok med det, de samme mennesker skal også betale øgede bidrag til A-kasserne og øgede bidrag til sygedagpenge. Jo, jeg skal love for, at lønarbejderne får lov til at betale for den optimisme, som statsministeren tillægger det danske erhvervsliv.

Jeg var endda ved at glemme nogle poster på regningen, nemlig bortfald af mejeritilskud. Da regeringen for ikke så længe siden fjernede tilskuddet til sødmælk, var et af argumenterne, at brugerne i stedet for kunne købe den billigere let- eller skummetmælk. Når nu tilskuddene til den mindre fedende del af drikkemælken og til andre mejeripro-

dukter fjernes, kan man med rette frygte, at ikke mindst børn vil få mindre mælk end tidligere, en udvikling, som afgjort af ernæringsmæssige grunde er forkert.

Hvad skal det gøre godt for, at man i et dagblad opstiller et regnestykke, der skal fortælle familien Danmark, at det ikke er så slemt? Nedskæringen vil for en familie bestående af to voksne og ét barn kun blive på ca. 1.600 kr. pr. år – med den sidebemærkning, at har man mere end ét barn, bliver det noget dyrere.

Så er det, jeg spørger: hvor har venstre gjort af sit fine punktprogram, som omhandlede alt det gode, partiet venstre i den kommende tid – og det må vel være nu – ville gøre for børnefamilierne? Var det bl.a. at være med til at fremme en dårlig ernæring hos børnene? Man kan selvfølgelig med rette sige, at muligheden for at opdage børns dårlige ernæringstilstand har venstre gjort sit til at hindre – i og med, at skolelægeundersøgelserne er nedskåret til det minimale.

Jeg vil blive ved børnene lidt endnu, for i statsministerens redegørelse står, at børnetilskuddene foreslås reguleret uændret, altså modsat alle andre overførselsindkomster, hvor reguleringen foreslås halveret. Det kan godt være, at det er rigtigt, men hvorfor? Er det for at forvirre, at man trods alt meddeler i forslaget, at reguleringen ikke skal foretages som sædvanlig på grundlag af reguleringspristallet, men efter nogle regler, som medfører, at der hvert halve år fra april 1985 til oktober 1986 opskrives med 1 pct. af 1984-beløbet? Er denne ændring virkelig kun af teknisk art? Det vil jeg bede socialministeren om at svare på.

Dagen i dag med disse lovforslag udsprunget af forliget mellem regeringen og de radikale er et eklatant bevis på en benhård kapitalistisk klassepolitik. Ikke et eneste forslag handler om at gribe ind over for erhvervslivets stigende profitter eller om indgreb over for forsikringselskabernes eller bankernes kæmpeoverskud. Ej heller er der noget forslag om at fjerne alle de skattefiduser, som mange lever højt på.

Tror nogen på, at sådanne forslag ville kunne gennemføres, så længe vi har en borgerlig regering? Nej vel? Heller ikke SF tror på det.

Lilli Gyldenkilde (SF):